

PARLAMENT DE CATALUNYA

Ref.: 255JTN26091200034

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Turull i Negre, portaveu del GP de Convergència i Unió, Anna Simó i Castelló, portaveu del GP d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 132 i 133 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució subsegüent al Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00006/09).

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Des de la seva represa al segle XIX, el catalanisme ha formulat diferents propostes polítiques amb l'objectiu de garantir la pervivència de la llengua i la nació catalanes, afavorir el progrés econòmic i el benestar dels seus ciutadans. Bona part d'aquest catalanisme ha volgut trobar durant molts anys un encaix de la nostra realitat nacional al si de l'Estat espanyol mitjançant l'aportació d'estabilitat econòmica i regeneració en les formes de Govern, a canvi del reconeixement de la nostra llengua, la nostra cultura i un cert nivell d'autogovern, diferent en funció del període històric. Hi ha hagut, també des del catalanisme, una proposta que ha plantejat una redefinició completa de l'Estat espanyol per a basar la seva font de legitimitat en la unió voluntària de diferents nacions que s'haurien de reconèixer entre elles en un pla d'igualtat. Igualment, ja des dels seus inicis, el catalanisme polític ha comptat amb partidaris de l'Estat propi, entenent que era en el concert de les nacions on Catalunya trobaria un marc de relació estable i de bon veïnatge amb la resta de pobles de la Península Ibèrica i d'Europa.

En els darrers trenta anys, una part majoritària del catalanisme ha intentat vehicular el seu progrés nacional, desenvolupament econòmic, cohesió social i aprofundiment democràtic a través de la participació a l'Estat Espanyol. Malgrat els avenços assolits respecte a la situació viscuda sota el franquisme, el balanç d'aquest període és clarament insuficient de cara als reptes de futur que tenim com a societat. Les propostes d'acord que han significat els estatuts d'autonomia de 1979 i 2006, la col·laboració amb l'entrada a la Unió Europea i a l'euro, la contribució a la modernització econòmica i al progrés democràtic,

PARLAMENT DE CATALUNYA

han topat amb una clara voluntat de recentralització i de laminació de l'autogovern –expressada amb les continuades invasions competencials i, de forma molt significativa, amb la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut d'Autonomia de 2006-, l'incompliment dels compromisos continguts en els diferents acords entre Catalunya i l'Estat Espanyol, una inversió en infraestructures molt menor al pes econòmic sobre el conjunt de l'Estat, el menyspreu i l'assetjament contra la llengua i la cultura catalanes i un dèficit fiscal continuat durant aquest període equivalent anualment al 8% de la creació de riquesa que avui posa en perill la cohesió social i el progrés econòmic.

El camí recorregut en aquests darrers anys, ple de dificultats i obstacles, ha portat a una part important de la ciutadania i a diferents actors socials, econòmics i polítics a proposar nous escenaris de futur. Disposar d'un Estat propi, tant dependent o independent com la resta d'Estats europeus, que tingui per objectiu servir al benestar, el progrés econòmic i cultural dels ciutadans de Catalunya, sigui quin sigui el seu origen o condició, és vist avui com una necessitat inajornable per una part creixent de la ciutadania de Catalunya. El passat 11 de setembre, més d'un milió i mig de catalans i catalanes va protagonitzar una jornada històrica, donant un exemple de civisme i de compromís amb el present i el futur de la nostra nació. De forma molt massiva els manifestants van expressar, de manera clara i inequívoca, el desig que Catalunya esdevingui «un nou Estat d'Europa» i van recollir un anhel que, en aquests moments, és compartit per una part molt important de la societat catalana, que reclama que el nostre país assoleixi de l'instrument d'un Estat; eina imprescindible per fer front als reptes de la nostra societat.

La voluntat que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin decidir amb plena llibertat el seu futur ha estat assumida per una majoria de les forces polítiques parlamentàries i pel President de la Generalitat. En aquest sentit, el 12 de desembre de 1989, el Parlament de Catalunya va remarcar que el poble català no renunciava al dret a l'autodeterminació; i, igualment, va expressar la possibilitat «d'incrementar les cotes d'autogovern fins allà on cregui convenient i, en general, adequar la regulació dels drets nacionals a les circumstàncies de cada moment històric».

Després d'aquest 11 de setembre, escoltant l'anhel expressat d'una forma tant significativa, s'esdevé el moment històric en el qual resulta necessari consultar la ciutadania sobre la possibilitat que Catalunya esdevingui un nou Estat d'Europa.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Per aquestes raons, els grups parlamentaris sota signants presenten la següent:

Resolució

1- El Parlament de Catalunya expressa el seu reconeixement i es felicita per l'enorme èxit aconseguit a la massiva manifestació del passat 11 de setembre pels carrers de Barcelona, sota el lema " Catalunya nou Estat d'Europa ".

2- El Parlament de Catalunya constata que al llarg d'aquests darrers trenta anys, una part molt important del catalanisme s'ha compromès a fons amb la transformació l'Estat espanyol per poder-hi encaixar sense haver de renunciar a les nostres legítimes aspiracions nacionals, a la nostra voluntat d'autogovern, ni a la nostra continuïtat com a nació. Però els intents d'encaix de Catalunya a l'Estat espanyol i les seves reiterades respostes són avui una via sense recorregut, Catalunya ha d'iniciar la seva transició nacional basada en el dret a decidir.

3- És per tot això que el Parlament expressa la necessitat que Catalunya faci el seu propi camí, constatant la necessitat que el poble català pugui decidir lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu, com a única via per tal de garantir el progrés social, el desenvolupament econòmic, l'enfortiment democràtic i el foment de la cultura i la llengua pròpies.

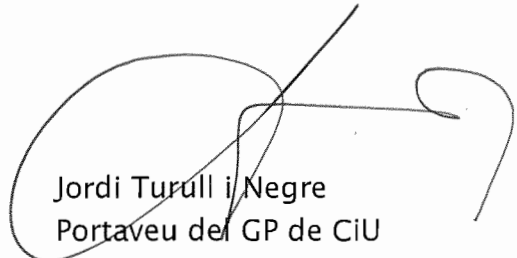
4- El Parlament insta el Govern de la Generalitat i a les forces polítiques i els agents socials i econòmics a impulsar el màxim consens possible per tal de portar a terme aquest procés democràtic i el full de ruta consegüent, amb diàleg amb la comunitat internacional, la Unió Europea i el govern espanyol, per tal que la ciutadania de Catalunya pugui determinar en un marc de plena llibertat, respecte al pluralisme, foment del debat i la convivència democràtica i sense de coaccions de cap mena.

5- El Parlament de Catalunya constata la necessitat que el poble de Catalunya pugui determinar lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu i insta el govern fer una consulta prioritàriament dins la propera legislatura.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Palau del Parlament, 26 de setembre de 2012

Jordi Turull i Negre
Portaveu del GP de CiU

Anna Simó i Castelló
Portaveu del GP d'ERC